

Nogle kan sige, at der ikke er penge nok – det vil der jo altid være nogle, der siger. Jeg må sige, at det med, om der er penge nok, er meget forskelligt. Nogle gange sidder pengene ualmindelig løst. Lad mig gøre opmærksom på Roskilde Bank. Man afviste på samlebånd penge til velfærd. Alle forslag om penge til skoler og pasning af børn og forbedringer blev bare afvist. Da Roskilde Bank så kom i problemer, var der pludselig 20 mia. kr., som bare uden videre blev bevilget. Og vi gravede så lidt i, hvem det er, der skal have de her milliarder. Det stod hurtigt klart, at det ikke var aktionærene i Roskilde Bank, der skulle have pengene – heller ikke den unge pige, der blev lokket til at putte en del af sin børneopsparing i aktier i Roskilde Bank; der var en lang næse til hende. Det var heller ikke småsparerne, der skulle have pengene fra statskassen. De er i forvejen dækket af en regel, der siger, at 300.000 kr. altid bliver dækket. Nej, de, der skulle have de penge, som staten lige pludselig bare bevilgede, var spekulanter. Det er spekulanter, der har placeret store beløb i banken med krav om en høj rente. De krævede en høj rente af Roskilde Bank, fordi de vidste, at der var en risiko. Normalt er det sådan, at hvis man løber en risiko, må man også bære den, hvis den bliver til virkelighed. Men her kommer staten altså løbende og betaler dels folk indskuddet tilbage, betaler dels den høje rente, de havde krævet, fordi de ville løbe en risiko – der sker en betaling på helt op til 1,3 mia. kr. til en enkelt indskyder, der har sat 1,3 mia. kr. i Roskilde Bank til en eller anden uhørt høj rente, og som nu lige pludselig skal have pengene tilbage af skatteyderne. Mens vi ikke har råd til velfærd, har vi råd til at hjælpe en stakkels investor, der havde 1,3 mia. kr., han ikke lige vidste, hvad han skulle gøre ved.

Det er altså uanstændigt, og det bør man ikke bare acceptere. I Enhedslisten bad vi om at få en debat her i dag i Folketingssalen om det, når man nu alligevel skulle mødes, men desværre mente alle andre partier i Finansudvalget, at det kunne man nemt klare bag lukkede døre i Finansudvalget, det var der ikke grund til at involvere befolkningen i debatten om.

Jeg må sige til alle dem, der påstår, at der er mangel på hænder – et af de problemer, som vi ved dukker op, når vi kommer med vores forslag – at der stadig er flere hundredtusinde i den arbejdsdygtige alder, der ikke er i arbejde, og som er arbejdsløse, syge, nedslidte eller skubbet helt ud af arbejdsmarkedet. Derfor er svaret på, om der er hænder nok til de forslag, vi f.eks. har,

at kigge på, om ikke der er nogle, der skal uddannes bedre, end de er i dag. Er det ikke sådan, at vi skal kigge på, hvordan vi stopper den store stigning i sygefraværet, der er på arbejdsmarkedet, fordi det fungerer for dårligt? Skulle vi ikke kigge på selve arbejdsmarkedets måde at fungere på? For det er jo arbejdsmarkedets måde at fungere på, der gør, at vi har flere hundrede tusinde i den arbejdsdygtige alder, som ikke er i arbejde, men som er skubbet uden for arbejdsmarkedet. Det var det, man skulle kigge på. Så ville der ikke være nogen problemer med at sikre den nødvendige arbejdskraft.

Jeg vil slutte der, hvor jeg begyndte, nemlig med at se, at der tegner sig en stærkere opposition til en regering, som ikke har noget at byde på. Jeg kan jo ikke lade være med at få den tanke, at man måske tænkte, at det kunne være, at vi i dag, hvor man står med en finanslov, der ikke har noget at byde på, og som er den mest kedelige finanslov i mange år – og som derfor også giver en relativ kedelig debat – måske skulle snakke om noget andet. Derfor var der en minister/partiformand, der trak sig. Vi får en ministerrokade, og så er det det, hele pressen fokuserer på til finansministerens ærgrelse, for det er jo finansministerens store dag med stor debat i Folketingssalen. Men nu kom der altså noget andet i stedet for, og på den måde kan man jo også skjule sine fiaskoer, det er set før i historien.

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Frank Aaen. Der er en kort bemærkning fra hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 16:46

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil da bare kvittere for talen, som jeg synes var rigtig god og fremadrettet på en masse områder. Jeg glæder mig over, at vi i oppositionen kan stå stærkt over for regeringen. Men glemte man alligevel ikke fra ordførerens side en lille ros til regeringen?

Jeg tænker på, at et er, at man ikke er helt tilfreds med det, der er sket omkring Roskilde Bank, men et andet er, om man ikke med Enhedslistens historie i mente – og andet – kan se, at der jo egentlig er tale om en nationalisering. Jeg har jo lagt mærke til, at Bush har fulgt op på det i USA med endnu flere nationaliseringer. Derfor tænker jeg på, om ordføreren ikke kunne sige: O.k., under andre vilkår ville det være et skridt i den rigtige retning, som regeringen her tog.